

ומתי בא אדם להטהר ? בשהוא בין שלש עשרה שגיים, אzo מזדוגה האדם בשנייהם, אחד מימין ואחד ממשمال. יציר טוב למין, יציר הרע לשמאלו. ואלה הם שני מלכים ממש מנגים, והם נמצאים פסיד עם האדים.

בָּא בֶן אָדָם לְהַטֵּר - אָוֹתוֹ יָצַר
הַרְעָא נִכְפָּה לְפָנָיו, וְשׁוֹלֵט הַיְמִינָן
עַל הַשְּׂמָאל. וְשָׁנִיהָם מִזְדוֹגִים
לְשֻׁמֶּר אֶת הָאָדָם בְּכָל דָּرְכָיו
שַׁהֲוָא עֹוָשָׂה. זֶהוּ שְׁפָטוֹב כִּי
מִלְאָכְלִיו יָצַח לְפָנָי לְשֻׁמֶּר בְּכָל
דָּרְכֵיכֶם.

רבי אלעזר מבהיר את הפסוק הזה ביעקב, שהקדוש ברוך הוא הוזמן עמו מלכים מchnות ממננים, משום שהוא בא שלם בשכבים עליונים כלם שלמים בראשו, כמו שנאמר ויעקב הלך בדרךו ויפגעו בו מלך אליהם, ונתקבב. ובאן, בין שנצח מלבן והרי נפרד מני, ואז היזדינה עמו שכינה, ובאו מchnות קדושים להקיף אותו, ואז ויאמר יעקב כאשר ראם וגור, ומאותם מלכים שלח לעשו, זהו שפתחו וישלח יעקב מלכים. מלכים מפש היו ודי.

**פָּתַח רְبִי יִצְחָק וְאָמֵר, בֶּתּוֹב (תְּהִלָּה
לְדַי חֲנָה מְלָאָךְ הֵ') סְכִיב לִירָאוֹ
וַיַּחֲלֹצָם. הָרִי פְּרִשָׁוּתָה. אֲכָל בָּמְקוּם
אֶחָד בֶּתּוֹב כִּי מְלָאָכִיו יָצֹה לְהָ
מְלָאָכִיו רְבִים, וְכַאֲن אֶחָד, שְׁפָתּוֹב
חֲנָה מְלָאָךְ הֵ') סְכִיב לִירָאוֹ
וַיַּחֲלֹצָם. אֶלְאָ כִּי מְלָאָכִיו יָצֹה לְהָ
- אֶלְוּ שָׁאָר מְלָאָכִים. מְלָאָךְ הֵ'
סְכִיב - זו שְׁכִיבָה, כְּמוֹ שְׁגָאָמֵר
(שְׁמָתוֹ) וַיַּאֲמַלְאָךְ הֵ' אֶלְיוֹ בְּלִבְתָּה
אָשָׁ מְתוּךְ הַסְּנָה. וְלֹכֶן חֲנָה מְלָאָךְ
הֵ' סְכִיב לִירָאוֹ, לְהַקְּפִיף בְּכָל
הַאֲדָם בְּנֵי לְהַצִּיל אָוֹתוֹ,**

וְאַיִם תָּמִית אֶת בֵּן נָשָׁה לְאַתְדְּכָאָה כְּדֹא אַיִהוּ בֵּר
תְּלִילִסְרָ שְׁנִין, כְּדַיִן אַזְדוֹגָ בֵּר נָשָׁה
בְּתְרוּיִיהוּ חַד מִימִינָא וְחַד מִשְׁמָאלָא, יַצֵּר
טוֹב לִימִינָא וַיַּצֵּר רָע לִשְׁמָאלָא. וְאַלְיִין אַיִנוֹן
פְּרִין מְלָאכִין מִפְּשָׁ מִמְּנָן, וְאַיִנוֹן מִשְׂתְּפָחִין
תְּדִיר בְּהַדִּיה דָּבָר נָשָׁה.

אָתִי בֶּן נְשׁ לְאַתְּדָכָה, הַהֵּוָה יָצַר הַרְעָא
אֲתִפְפִּיא קְמִיה וְשָׁלִיט יִמְבָּנָא עַל
שְׁמָאָלָא. וְתֻרוֹוִיהוּ מְזִדוּגִין לְגַטְרָא לֵיה
לְבֶרֶן נְשׁ בְּכָל אַרְחוֹי דַהְוָא עֲבֵיד. הַדָּא הוּא
דְּכַתִּיב כִּי מְלָאָכִיו יָצֹה לְךָ לְשָׁמְרָךְ בְּכָל
הַרְכִּיב.

רבי אלעזר מוקים ליה להאי קרא ביעקב,
דקודשא בריך הוא אזמן בהדריה
מלאכין משרין ממון. בגין דהא איהו אמי
שלים בשבטין עלאיין כלחו שלמין בדקא
יאות, כמה דאתמר (יבח'ו) ויעקב הילך לדרכו
ויפגעו בו מלאכי אלחים ואתמר. והכא כינוי
דאשׂזיב מגיה דלבן והא אתרפיש מניה
בדין איזדווגת עמיה שכינתא ואותו משרין
קדישין לסתרא ליה, ובדין (דף קטו ע"א) ויאמר
יעקב באשר ראמ וגנו. ומאיינו מלאכין
שדר ליה לעשו הדר הוא דכתיב וישלח
יעקב מלאכים, מלאכים מפש הוו ודי.

פָתָח רַבִּי יַצְחָק וְאָמַר בְּתוֹךְ, (טהילים יד) חֹנֶה
מֶלֶאָךְ יְיָ סְבִיב לִירָאֵו וַיְחַלְּצָם, הָא
אוֹקְמוֹה. אֲבָל בָּאָמַר חַד בְּתוֹךְ כִּי מֶלֶאָכִיו
יִצְחָה לְהָ, מֶלֶאָכִיו סְגִיאָין, וְהַכָּא חַד דְּכַתִּיב
חֹנֶה מֶלֶאָךְ יְיָ סְבִיב לִירָאֵו וַיְחַלְּצָם. אֶלָּא
כִּי מֶלֶאָכִיו יִצְחָה לְהָ, אֶלְיָהו שָׁאָר מֶלֶאָכִין.
מֶלֶאָךְ יְיָ סְבִיב דָא שְׂכִינָה, בְּמַה דָּאת אָמַר,
(שמות ג) וַיָּרָא מֶלֶאָךְ יְיָ אֶלְיו בְּלִבְתָּא אַשְׁמָתוֹךְ
הַסְּנָה. וּבְגִינּוֹן כֵּד חֹנֶה מֶלֶאָךְ יְיָ סְבִיב לִירָאֵי